

та! кажи ми сега чистичко какъ можѣ ты да я отнемешъ?

Стоилъ.

Азъ ли? не съмъ я никакъ отнелъ. Тя е още въ кѣщата ви.

Грабчо, на самъ.

Ахъ любезна ми касица! (на високо) не ли е излѣзала вѣнъ отъ кѣщи?

Стоилъ.

Не, господине.

Грабчо.

Е, кажи ми сега: не тури ли никакъ ты рѣзка на нея?

Стоилъ.

Азъ да туря рѣзка? Господь да пази! обиждате и нея и мене. Азъ горя за нея отъ чистъ и непороченъ пламъкъ.

Грабчо, на самъ.

Гори за кассата ми!

Стоилъ.

Предпочелъ бихъ да умра, а не да ѝ изявя нѣкоя мысль докѣчителна. За такова нѣщо тя е много благоразумна и много честна.

Грабчо.

Кассата ми честна и благоразумна!

Стоилъ.

Всичкитѣ ми желанія за нея сж: да я гледамъ и да ѝ ся радвамъ. Никое непри-